

Beste leden en sympathisanten

Zaterdag 6 april houdt De Groenen een congres in de Nassaukerk te Amsterdam. Het partijbestuur doet verslag van gesprekken met andere politieke partijen over een gezamenlijke lijst voor het Europees Parlement. Helaas heeft de Piratenpartij besloten om met een eigen lijst deel te nemen. We hebben twee nieuwe leden die beschikbaar zijn voor de kandidatenlijst of het partijbestuur.

U bent allen welkom!

Otto ter Haar

Agenda 90e partijcongres

De leden Bakkers, Ter Haar, Doting, Berendsen en Van Zwoll hebben het bestuur verzocht uiterlijk 6 april een congres bijeen te roepen.

Het 90e partijcongres wordt gehouden op 6 april 2024. We vergaderen in de wijkzaal van de Nassaukerk. Het adres is De Wittenstraat 114 te Amsterdam. U bent welkom met koffie en thee vanaf 12:30 uur.

1. 13:00 Opening door congresvoorzitter Tom Bakkers
2. 13:05 Verslag van het 89e congres van 16 december.
3. 13:10 Toelating nieuwe leden (Jamal Ryane)
4. 13:15 Verslag van het partijbestuur
5. 13:30 Jaarrekening 2023
6. 13:40 Verkiezing bestuursleden (Désirée en Tom)
7. 13:45 Besluit om nieuw verzoekschrift in te dienen bij EHRM
8. 13:55 Verslag van de fracties in waterschap en stadsdeelcommissies
9. 14:10 Kandidatenlijst verkiezing Europees Parlement

14:25 Pauze

10. 14:40 Amendementen partijprogramma
11. 14:55 Wat verder ter tafel komt
12. 15:00 Partijkalender, verzoek aan bestuur uiterlijk 29 juni 2024 het 91e congres bijeen te roepen bij voorkeur in Amsterdam.
13. 15:05 Verkiezing van de congreswerkgroep voor het volgende congres.
14. 15:10 Rondvraag
15. 15:20 Sluiting

Regulering van cocaïne

"Wat als we nu eens accepteren dat drugs niet weg te denken zijn uit een samenleving? En dat er tegelijkertijd ook problemen en gevaarlijke kanten aan zitten? Serieuze beheerste productie en gebruik van drugs kunnen dan een uitweg vormen. Niet verbieden, niet vrijgeven, maar beheersen. Dit is beter dan het laten voortbestaan van de huidige situatie, waarin drugs formeel verboden zijn, maar waar zich in de praktijk wildwest situaties voordoen, zowel rondom gebruik als productie."

Dit is een citaat uit het boek "Nederland drugsland", geschreven door Pieter Tops, bestuursdeskundige en lector aan de politieacademie en bijzonder hoogleraar aan de Universiteit Leiden en Jan Tromp, journalist en voormalig adjunct-hoofdredacteur van de Volkskrant. Hierin wordt de conclusie getrokken dat met "war on drugs", het verbod op handel en gebruik niet gehandhaafd kan worden en de nadelen mogelijk groter zijn dan de voordelen. Drugsgebruik, drugshandel en drugsproductie moeten onder strenge regels en streng toezicht van de overheid worden toegestaan. Dit is de grondslag voor het frame: reguleren als vorm van legaliseren.

Vanuit het oogpunt van criminaliteitsbestrijding is niet het drugsgebruik het primaire probleem, maar de enorme hoeveelheid geld die met de illegale productie en handel gegenereerd worden.

Een absoluut verbod op drugs leidt absoluut tot een illegale markt.

Bij de Global Commission on Drug Policy, bestaande uit wetenschappers en bestuurders, heerst de overtuiging dat repressief optreden tegen drugsgebruik, drugshandel en drugsproductie is mislukt en tot mislukking is gedoemd.

Is er een alternatief? Het internationale gezelschap pleit voor democratisering van gebruik, voor harm reduction, schadebeperking, als leidraad in het gezondheidsbeleid en voor erkenning van gebruik om medische redenen.

Wat de gerenommeerde wetenschappers en bestuurders bepleiten, bestaat al in Nederland.

Het bijzondere is nu dat dit beleid niet heeft kunnen voorkomen dat in ons land een welig tierende criminele drugsproductie en drugshandel is ontstaan. Als het waar is dat een tolerant beleid de bloei van een illegale drugsindustrie tegenwerkt, had dat toch in Nederland zichtbaar moeten zijn. Het tegendeel blijkt het geval. Het grootste deel van de drugshandel is zoals gezegd bestemd voor de export. Die schaduwwereld zal blijven floreren, dat buitenlandse deel van de productie zal bovendien een stevige concurrent blijken te zijn voor een gelegaliseerde binnenlandse markt.

Alleen internationale samenwerking tussen Nederland en omliggende landen kan de negatieve effecten verminderen. Dit alles is GEEN reden om regulering bij voorbaat af te wijzen. De nationale overheid moet zich

gaan voorbereiden op gecontroleerde vormen van legalisering van drugs.

De gigantisch grote hoeveelheden geld in de drugs-economie zijn de grootste bedreiging voor een samenleving. Het verdienmodel van de Nederlandse criminele drugsindustrie moet kapot worden gemaakt. Een gelegaliseerd systeem van drugsverstrekking verdient beschermd te worden.

Dus: inzet van politie en justitie. De repressie van de drugsindustrie door deze diensten moet aanzienlijk versterkt worden, inclusief verhoging van de pakkans en de strafmaat. Anders wordt het niks.

Wie voor legaliseren is laadt de plicht op zich om criminalisering zo hard mogelijk aan te pakken.

Politie en justitie kunnen dit niet alleen. Er is een middegebied van gemeentebestuur, welzijnszorg, opbouwwerk, onderwijs dat zich moet inzetten op concreet lokaal beleid: terugdringen van gebruik, use reduction en de derde poot, die van harm reduction, door instellingen van preventieve gezondheidszorg.

Vormen van legalisering kunnen een nuttige bijdrage leveren aan beheersing en controle van drugsgebruik.

Dat is geen tegenspraak. Legalisering is zo gezien, onderdeel van een bredere benadering. Hierin gaan beheerst gebruik, controle op gebruik en gelegaliseerd gebruik hand in hand, als sluitstuk van nieuw beleid.

We moeten behouden dat gebruik niet strafbaar is. Tegelijk moet de drugscriminaliteit zonder mededogen worden aangepakt. Hard en repressief naar de georganiseerde criminaliteit, preventief naar gebruikers en niet-gebruikers. Het kan de aantrekkelijkheid verminderen van de criminele drugswereld waardoor jongeren en kwetsbare personen minder snel zullen kiezen voor het snelle geld.

Doorzettingsvermogen blijft hierin nodig. Niettemin wordt er al veel bereikt als binnen verschillende doelstellingen de gemeenschappelijkheid van belangen wordt erkend en georganiseerd. Nu ploetert iedereen maar een beetje voort in zijn eigen domein, met partiële successen, maar zonder greep op het grotere geheel. Ik zie hier in Nieuw-West steeds meer jongetjes vanaf circa 11, 12 jaar, wit smoeltje, zwarte kleding, zwarte capuchon ver over het gezicht geschoven, op fat-bikes rondscheuren, het is duidelijk waar ze mee bezig zijn. Drugstransport bevordert drugsgebruik, bij deze van een zware kwaliteit die zeker jongens op deze leeftijd niet aankunnen, het laat hun dingen doen die ze zonder nooit zouden doen. Het spreidingsgebied van deze jongens breidt zich steeds meer uit. Vorige week reed ik in auto met kennis richting huis, richting Oeverlanden waar ze vorige zomer de boel behoorlijk terroriseerden, zeker voor vrouwen onveilig....

Net voor de hoek bij de bushalte Anderlechtlaan zagen wij in het donker van de vroege avond dat 4 jongens in de berm een jongen met een honkbalknuppel en hun handen aan het bewerken waren, dit soort toestanden zijn eigenlijk altijd drugs gerela-

teerd. Wij stopten, de persoon die naast mij zat is groot en breed en stapte uit en hield de jongens uit elkaar, ik belde de politie en was bang voor pistolen, aangezien dit in deze kringen geen ongebruikelijk bezit is. Wij wachtten tot de politie zou komen, ondertussen werden de jongens door mijn kennis uit elkaar gehaald want die bleven die ene jongen, die op de grond lag te creperen aanvallen. Op een geven moment kwamen er zes politieauto's aan en zijn wij weggereden.

Het is dramatisch, jongens die vanaf zo jong mogelijk gerecrueteerd worden, vaak via manipulatie, meisjes die tot prostitutie gedwongen worden door "grote" jongens die hun bij o.a. scholen opwachten. Hele gezinnen die kapotgaan en het wordt alleen maar erger. Het is wild-west in Nieuw-West - er moet wat gebeuren.

Motie:

De stadsdeelcommissie in vergadering bijeen op 27 februari 2024, gezien de ernst van de situatie in ons stadsdeel, roept het gemeentebestuur op de mogelijkheid tot het reguleren van cocaïnehandel serieus te onderzoeken.

Reina van Zwoll (De Groenen Basis Piraten)

Amendementen partijprogramma

Hoofdstuk B5 Samenleving

Emancipatie

Tekst aanvullen:

“Voorlichting op scholen over homoseksualiteit, gender, transgender, intersekse is belangrijk. Ook tijdens de inburgeringstrajecten moet hier aandacht aan worden besteed ; mede omdat dit bij sommige groepen allochtonen in de ta-boesfeer zit. “

Reden: n.a.v. een vraag van Tamara Bruggeman van Rozelinks

Bron: Wikipedia

Hoofdstuk B6 Bestuurlijke vernieuwing

Vóór de paragraaf *Constitutionele geschillen* toevoegen:

Reorganisatie van de Rechtspraak

Op grond van artikel 116 van de Grondwet wijzen we de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, het College van Beroep voor het bedrijfsleven en de Centrale Raad van Beroep aan als gerechten die behoren tot de rechterlijke macht.

Deze drie gerechten worden met de elf rechtbanken en de drie gerechtshoven samengevoegd tot één gerecht. Wat nu hoger beroep heet wordt omgedoopt tot een tweede behandeling door een andere kamer binnen hetzelfde gerecht.

Motivatie: dit maakt de organisatie van de rechtspraak eenvoudiger

Scheiding van rechtspraak en toezicht

De Raad van State breiden we uit met een afdeling Constitutionele geschillen en een afdeling Toezicht. Deze afdelingen behoren tot de rechterlijke macht. De afdeling Toezicht neemt de taken over van de Hoge Raad betreffende disciplinaire maatregelen, schorsing en ontslag van rechterlijke ambtenaren.

Toelichting: dit is geregeld in Hoofdstuk 6A van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren

Constitutionele geschillen

Vervang "Raad van State" door "afdeling Constitutionele geschillen".

De voorlaatste zin **wijzigen** in "De afdeling Constitutionele geschillen kan de gewraakte beslissing wijzigen of ongeldig verklaren."

De laatste zin vervalt.

Uitsluitend cassatie in belang der wet

De Hoge Raad neemt geen kennis meer van een beroep in cassatie dat is ingesteld door een partij.

Toelichting: dit is geregeld in Wet op de rechterlijke organisatie artikel 78 lid 1. De Hoge Raad weigert meer dan de helft van deze beroepen te behandelen.

Gras intern

De rest van Gras is primair bedoeld voor leden en donateurs. Het postadres van de vereniging en de congreswerkgroep is Joke Smitplein 62 3581 PZ Utrecht.

Van Zwoll and Doting v. the Netherlands

Reina van Zwoll en Rijndert Doting hebben 16 oktober een verzoekschrift ingediend bij het *Europees Hof voor de Rechten van de Mens*. Reina en Rijndert hebben daarin, net als eerder Tom Bakkers, gesteld dat Nederland artikel 11 (het recht op vereniging) van het *Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens* heeft geschonden, omdat zij door de weigering van de Kamer van Koophandel om hen in te schrijven het handelsregister:

1. geen nieuwe leden kunnen toelaten;
2. De Groenen niet kunnen vertegenwoordigen in de beroepsprocedure tegen het verlies van haar lidmaatschap van de Europese Groene Partij;
3. de gemachtigden van de bankrekening van De Groenen niet kunnen wijzigen;
4. niet in staat zijn bij de Kiesraad nieuwe gemachtigden aan te wijzen en niet in staat zijn om het partijlogo te registreren voor de Tweede Kamerverkiezing.

Rechter Davor Derencinovic heeft namens het Hof Reina en Rijnderts verzoekschrift 14 december niet ontvankelijk verklaard, omdat het Hof vindt dat de nationale rechtsmiddelen niet waren uitgeput, omdat de verzoekers (Reina en Rijndert) hebben nagelaten de klachten die zij bij het Hof hebben ingediend naar voren te brengen bij de bevoegde nationale autoriteiten.

Dit laatste verwijst waarschijnlijk naar de weigering 4 september 2023 van de Kiesraad om ons verzoek het logo van De Groenen te registreren in behandeling te nemen. Hier hadden Tom en ik tegen in beroep kunnen gaan bij de afdeling bestuursrecht van de Raad van State. Dat hebben we niet gedaan.

Otto ter Haar

De Groenen v. the Netherlands

Otto ter Haar heeft namens De Groenen 19 oktober 2023 een verzoekschrift ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het partijbestuur, bestaande uit Tom Bakkers en hemzelf, heeft Otto daar op 13 oktober 2023 toe gemachtigd. De beslissing van het Hof luidt samengevat als volgt:

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, zitting houdend op 8 februari 2024 in een enkelvoudige Kamer, heeft het verzoek onderzocht zoals het is ingediend.

Het verzoekschrift verwijst naar artikel 11 van het Verdrag. Het is ingediend door de heer Otto ter Haar. Het Hof herhaalt dat een vertegenwoordiger van een rechtspersoon zijn bevoegdheid om namens die persoon op te treden moet bewijzen met bijvoorbeeld "een uittreksel van het register van de Kamer van Koophandel of notulen van het bestuursorgaan". De bewijsstukken moeten "voldoende" zijn.

Het bewijsmateriaal van de heer Ter Haar is onvoldoende. Immers, het door hem en de heer Bakkers opgestelde document kan, ook al is het op briefpapier van de partij geschreven, niet worden beschouwd als "notulen van het bestuursorgaan", omdat hun benoeming tot bestuurslid door andere partijleden wordt betwist.

Onder deze omstandigheden kan het Hof er niet zeker van zijn dat het verzoek is ingediend door een bevoegd persoon en daarom moet het verzoekschrift worden verworpen.

Het Hof verklaart het verzoekschrift niet ontvankelijk.

Davor Derencinovic
Rechter

Het partijbestuur is er niet mee bekend dat andere partijleden de benoeming van Tom (door het 82e congres van 26 maart 2022) of Otto (door het 84e congres van 24 september 2022) betwisten. We weten zeker dat het verzoek zoals Otto dat heeft ingediend geen verklaringen van partijleden bevat waarin die de benoeming van Tom of Otto betwisten. Het Hof heeft het verzoekschrift niet ontvankelijk verklaard op basis van betwistingen door andere partijleden die niet met het verzoekschrift zijn ingediend en die voor zover wij weten ook helemaal niet bestaan. Volgens het partijbestuur is er hier sprake van gaslighting[1] door het Hof.

Het partijbestuur

[1] <https://slachtofferwijzer.nl/artikelen/gaslighting-betekenis-symptomen-voorbeelden>

Disputed by party members

Vanwege de verwijzing door het Hof naar leden die de benoeming van het bestuur betwisten (in de originele versie "disputed by party members") heeft het partijbestuur zich gericht tot de Kamer van Koophandel.

Amsterdam, 20 maart 2024

Geachte heer Van der Ende, Kamer van Koophandel,

De heer Bakkers doet 30 maart 2022 bij de Kamer opgave van zijn benoeming tot bestuurder van De Groenen per 26 maart 2022. Medewerker Handelsregister G.J. Inden weigert 25 april 2022 deze opgave in te schrijven. De heer Bakkers maakt hier 30 mei 2022 bezwaar tegen. U verklaart zijn bezwaar 30 juni 2022 niet ontvankelijk.

De heer Ter Haar doet 26 september 2022 bij de Kamer opgave van zijn benoeming tot bestuurder van De Groenen per 24 september 2022. Medewerker Handelsregister P. Sip weigert 12 oktober 2022 deze opgave in te schrijven. De Groenen maakt hier 31 oktober 2022 bezwaar tegen. U verklaart dit bezwaar 21 november 2022 niet-ontvankelijk.

De Groenen stelt 28 december 2022 beroep in tegen dit besluit bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het College weigert 17 januari 2023 het beroep van De Groenen in behandeling te nemen.

De Groenen dient 19 oktober 2023 een verzoekschrift in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het Hof verklaart het verzoekschrift 8 februari 2024 niet ontvankelijk (bijlage). Deze beslissing van het Hof steunt op de volgende overweging: "the document made by him [Mr Ter Haar] and Mr Bakkers cannot be considered as "minutes of the governing body" since their appointment as board members is disputed by other party members".

Voor zover wij weten heeft geen enkel partijlid de benoeming tot bestuurslid van de heer Bakkers of de heer Ter Haar betwist. De Kamer heeft daar ook geen melding van gemaakt, noch in de besluiten om de opgave tot inschrijving te weigeren, noch bij het niet ontvankelijk verklaren van onze bezwaren. Begrijpt u waar het Hof op baseert dat partijleden de benoeming van de heer Bakkers en de heer Ter Haar tot leden van het partijbestuur betwisten?

Zaterdag 6 april 2024 houdt De Groenen haar 90e partijcongres. Twee leden hebben zich kandidaat gesteld voor het partijbestuur. Graag zouden we voor die datum uw antwoord ontvangen.

Met vriendelijke groeten, namens De Groenen

Otto ter Haar, partijvoorzitter Tom Bakkers,
penningmeester

Bijlage: 20240208 EHRM - De Groenen v. the Netherlands

Johan van der Ende antwoordde de volgende dag dat hij onze vraag niet kon beantwoorden.

De Groenen aan Minister voor Rechtsbescherming

Aan de Minister voor Rechtsbescherming
De heer Franc Weerwind
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG
AANGETEKEND

Betreft ontbreken van bescherming van de rechten van
De Groenen tegen inbreuken door de Kamer van
Koophandel

Amsterdam, 28 februari 2024

Geachte Minister Weerwind,

De Groenen is een Nederlandse politieke partij. Bij de
Tweede Kamerverkiezing van 22 november heeft onze
gezamenlijke lijst met de Piratenpartij 9.117 stemmen
gekregen.

De Groenen is een vereniging met volledige rechtsbe-
voegdheid. Verschillende belangrijke relaties van de
partij, zoals de SNS Bank en de Kiesraad, eisen van
het partijbestuur de overlegging van een uittreksel van
het handelsregister voor het verlenen van hun diensten
aan De Groenen op het gebied van betalingsverkeer of
de registratie van de aanduiding en het logo waarmee
de partij aan verkiezingen deelneemt.

Sinds juli 2018 is de Kamer van Koophandel vooringe-
nomen met betrekking tot de opgaven ter inschrijving
in het handelsregister van onze bestuursleden. Zij wees
onze opgaven steeds om onzinnige redenen af. In april
2019 kwam de aap uit de mouw. Nadat de Kamer een
nieuwe opgave ter inschrijving, die door De Groenen
uitputtend was gedocumenteerd, had geweigerd in te
schrijven, beantwoordde de Kamer het bezwaar van
De Groenen met de mededeling dat de Kamer aan ie-
dere opgave gerede twijfel heeft, die louter nog kan
worden weggenomen door een verklaring van recht te
overleggen, waaruit blijkt dat de bestuurders rechtsgel-
dig zijn benoemd.

Deze leugenachtige rotstreek van de Kamer van Koop-
handel heeft De Groenen niet over haar kant laten
gaan. We zijn steeds in beroep gegaan tegen de valse
verwijten van de Kamer bij het College van Beroep
voor het bedrijfsleven. Helaas is de kwaliteit van dat
College onder de maat. Zelfs het correct weergeven
van de partijen in het geding is te moeilijk. Met leugen-
achtige kletspraak tracht het College onze bezwaren te
ontwijken. Zonder succes. Met geduld, kennis en logi-
ca ontwaart De Groenen de opportunistische wartaal
van de Kamer en het College, die uiteindelijk geen an-

dere uitweg zagen dan om De Groenen domweg recht
te weigeren.

We verwachten dat het partijcongres 6 april a.s. één of
twee nieuwe bestuursleden benoemt. De Groenen
heeft geen bescherming tegen de inbreuk die de
Kamer maakt op haar recht om haar bestuursleden in
te laten schrijven in het handelsregister. Wat kunt u hier
aan doen?

Hoogachtend, namens De Groenen,

Otto ter Haar, partijvoorzitter Tom Bakkers,
penningmeester

Désirée kandidaat partijbestuur

Mijn naam is Désirée-Christine van Blitterswijk (36) geboren in Amsterdam maar inmiddels alweer 18 jaar woonachtig in Rotterdam. Ik stel mijzelf kandidaat voor De Groenen en hoop binnen het bestuur een maatschappelijke bijdrage te kunnen leveren.

Als aanstaande moeder vind ik het belangrijk om een leefbare toekomst voor onze kinderen te garanderen. Dat begint bij een collectieve verantwoordelijkheid; wij zijn onderdeel van onze planeet. Duurzaam leven en circulair ondernemen staat voor mij hoog in het vaandel. In Japan zegt men Mottanai (3R) Reduce, Reuse, Recycle. In andere culturen is het de norm om een deel van je bezit te delen.

Als dichteres blijf ik liever niet achter op deze levensfilosofie. Daarop schreef ik het volgende.

Zie de wereld als een supersize vogelnest. Uit ieder ideaal wordt een nieuwe realiteit geboren. We bouwen iets op, we breken iets af. Het wordt tijd dat we boven het conservatieve denken uit durven te stijgen, tijd om onze progressieve vleugels te spreiden. Met een visionaire blik onszelf losmaken, onafhankelijk met een minimale overheidsinterventie en een maximale zelfvoorziening, die ons collectief dient.

Groet,
Désirée-Christine van Blitterswijk

Kandidaatstelling Tom Bakkers

Hierbij stel ik mij kandidaat als bestuurslid van De Groenen.

Met vriendelijke groeten,

Tom Bakkers

Kandidaten Europees Parlement

Tot op heden hebben de volgende leden zich beschikbaar gesteld voor de kandidatenlijst voor het Europees Parlement: Reina van Zwoll, Peter Kemmink, Paul Berendsen, Jamal Eddine Ryane, Jaap van Gelderen, Otto ter Haar. Bij de Piratenpartij hebben Mark van Treuren, Matthijs Pontier, Mirjam van Rijn, Andre Linnenbank en Branislav Plesa gekandideerd. De algemene ledenvergadering van de Piratenpartij heeft 17 maart besloten om onder eigen naam aan de verkiezing deel te nemen.

Leden kunnen zich ook nog tijdens het congres van 6 april beschikbaar stellen voor de lijst van De Groenen.

Jamal Eddine Ryane

Ik wil graag 6 juni 2024 op de lijst van de De Groenen voor de Europese verkiezingen staan. Ik ben 67 jaar en vol energie en ambitie om op Europees, nationaal en lokaal niveau een bijdrage te leveren aan de partij. Met mijn levens- en politieke ervaring, nationaal en internationaal, beschik ik over kwaliteiten en competenties, opgedaan als bestuurder, politicus, docent, ingenieur,

radiopersoonlijkheid en onderzoeksjournalist.

Ik voel een sterke band met deze partij. Dat is de reden waarom ik vol vertrouwen wil toetreden.

Ik ben bereid mijn energie en deskundigheid in te zetten om samen te werken aan

het verder ontwikkelen van de langetermijnvisie en strategische doelen van de partij en deze visie en doelen om te zetten in concreet beleid. Ik hoop dat ik de komende jaren mijn steentje kan bijdragen aan de verdere ontwikkeling van de waarden en politieke agenda van de partij.

Jamal Eddine Ryane

Jamal werd in 2022 onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje-Nassau voor het verbeteren van de sociaal-maatschappelijke positie van de Marokkaans-Nederlandse bevolking en het overbruggen van de kloof tussen de Marokkaanse en de westerse cultuur. Hij was van 1994 tot 1998 stadsdeelraadslid voor Groen-Links in Amsterdam Noord. Tijdens de coronacrisis moedigde hij op zijn YouTube-kanaal Marokkaanse jongeren en ouderen aan om rationeel te blijven denken, te luisteren naar wetenschappers en niet te geloven in complottheorieën (bron: Parool).

Jaarrekening De Groenen 2023

Resultatenrekeningen	Inkomsten	Uitgaven
1 - contributies	€ 1.655,00	
2 - schenkingen	€ 4.005,85	
3 - reimbursements	€ 2058,29	
4 - rente, dividend	€ 0,00	
5 - overige inkomsten	€ 0,00	
11 - KvKoophandel		€ 132,44
12 - bankkosten		€ 178,07
13 - vergaderingen		€ 234,95
14 - partijbestuur		€ 1.235,14
15 - Gras		€ 181,41
16 - postbus		€ 0,00
17 - website		€ 86,98
18 - waarborgsom		€ 5850,00
19 - campagnes		€ 3.061,59
21 - EGP meetings		€ 0,00
22 - Global Greens		€ 0,00
24 - Wetensch. buro		€ 31,86
23 - overige uitgaven		€ 422,61
Totaal	€ 7.719,14	€ 11.415,05

Schenkingen

Jaar	Schenker	Oormerk	Bedrag
2017	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€1.050
2018	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€3.050
2019	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€3.050
2020	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€4.050
2021	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€4.050
2022	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€4.050
2023	Otto ter Haar	HR art.9 lid 2	€4.050

Balans 31 december 2023

Balansdatum	31 dec 2022	31 dec 2023
Betaalrekening	€ 4.935,18	€6.465,17
Crediteuren	-€ 40.539,78	-€ 45.765,68
Eigen vermogen	-€ 35.604,60	-€ 39.300,51

Crediteuren 31 december 2023

Datum	31 dec 2022	31 dec 2023
Crediteur	schuld/tegoed	schuld/tegoed
St. Groenen in West	€ 465,69	€ 383,73
Otto ter Haar	€ 39.260,98	€ 46.388,34
Jozef van Kessel	- € 326,35	- € 326,35
Triodos Bank	- € 690,66	- € 690,66
dm advocatuur	€ 0,00	€ 0,00
InHouse Law Firm	€ 1830,12	€ 0,00
Editoo	€ 0,00	€ 10,62
Crediteuren	€ 40.539,78	€ 45.765,68

Toelichting bij de jaarrekening 2023

De schuld aan InHouse Law Firm betrof een grotendeels betwiste factuur van 1 februari 2022. Deze hebben we aan onszelf gecrediteerd. Vorig jaar boekten we een vergelijkbare post onder de restpost *overige inkomsten*. Vanaf 2023 boeken we dit als een *reimbursement*, omdat deze omschrijving specifiek is.

Otto ter Haar

Verslag 89e partijcongres

Zaterdag 16 december 2023, Nassaukerk Amsterdam

Aanwezig: Rijndert Doting (congresvoorzitter), Otto ter Haar (notulen), Tom Bakkers, Reina van Zwoll, Paul Berendsen

Afwezig met kennisgeving: Désirée van Blitterswijk

1. Opening. Rijndert opent de vergadering om 13h18. Na agendapunt 3 behandelen we een motie van Rijndert.

2. Verslag 88e congres. De stemming over Lot bij agendapunt 8 had geheim en schriftelijk moeten zijn. Met die opmerking keurt het congres het verslag goed.

3. Toelating nieuwe leden. Het congres laat Simon Lemstra, Tiemen Koetsier, Désirée van Blitterswijk en René Tegel bij acclamatie toe als leden van De Groenen. Namens het congres vraagt het bestuur per e-mail aan Simon naar zijn beweegredenen om op te zeggen.

3a. Motie Rijndert Doting. Vanwege de impasse bij de inschrijving van bestuursleden in het handelsregister dient Rijndert een motie in om de partij De Groenen op te heffen en te komen tot de vorming van een nieuwe milieupartij. We benoemen Tom bij acclamatie tot congresvoorzitter voor dit agendapunt. Rijndert licht zijn motie toe. De partij steunt financieel op één persoon en we kunnen helemaal niks zonder ingeschreven bestuur. Andere leden merken op dat De Groenen deelneemt aan verkiezingen en dat er ook leden gekozen worden.

4. Verslag partijbestuur. Tom vertelt over zijn verzoekschrift bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Otto vertelt over de aangifte van rechtsweigeren en valsheid in geschrifte van ambtenaren bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Otto vraagt aan Rijndert of hij tegen het College gezegd heeft dat hij het zogenaamde beroep van hem tegen de benoeming van Otto een nepzaak vindt en dat hij daarvoor niet als partij maar alleen als observant verscheen. Rijndert bevestigt dat. Otto merkt op dat het College daarover liegt in zijn uitspraak waarin het Rijndert opvoert als verschenen appelland. Het is niet de eerste leugen van het College. Eerder vervalste het College de schorsing op 17 december 2016 van Jozef van Kessel door het partijbestuur tot een schorsing op 21 januari 2018 door het congres en vervalste het later een besluit van de Kamer om een opgave van Paul Berendsen te weigeren in te schrijven tot een besluit om een opgave van Tom Bakkers te weigeren in te schrijven.

5. Verslag fracties. Reina geeft een toelichting over Westerpost en jeugdhonken. Het stadsdeelbestuur doet laatdunkend over jeugdhonken.

6. Terugblik campagne Tweede Kamerverkiezing. We zijn tevreden over de samenwerking met de Piratenpartij. De uitslag viel wat tegen.

7. Verkiezing Europees Parlement 2024. We besluiten met vier stemmen voor en één onthouding om deel te nemen aan de verkiezing van het Europees Parle-

ment.

8. Begroting 2024. De begroting voor 2024 wordt met algemene stemmen aangenomen.

9. Amendementen partijprogramma.

A2 Planetaire grenzen: Otto, Paul en Reina voor; Tom onthoudt zich; Rijndert tegen. Aangenomen.

A3: Emissions GAP report en consumptie van vlees en zuivel: beide aangenomen met algemene stemmen.

A10: Trein gratis in de daluren: Aangenomen met 4 stemmen voor en 1 tegen.

B2: Breekpunt Rutte en Ollongren wordt met algemene stemmen ingetrokken.

C2: Apartheid in Palestijnse gebieden: Aangenomen met 4 stemmen voor en één onthouding.

10. Wat verder ter tafel komt. Geen punten.

11. Partijkalender. We besluiten uiterlijk 6 april 2024 het volgende congres te houden. Alle aanwezige leden tekenen hiertoe een verzoek.

12. Congreswerkgroep. Rijndert, Otto en Paul vormen de congreswerkgroep.

13. Rondvraag. Geen vragen.

14. Sluiting. Rijndert sluit het congres om 16:59.

De geschiedenis van De Groenen (1994)

In de herfst van 1982 werd ten huize van Bas de Gaay Fortman het **Groen Platform** opgericht. Behalve zichzelf waren o.a. aanwezig Wouter van Dieren, Marten Bierman, Hans Bouma en ondergetekende.

Doel: de ombouw van de PPR tot Groene Partij van Nederland, eventueel in combinatie met andere partijen en groeperingen.

Juni 1983 verschijnt het **Groen Manifest**: "*Groene politiek is uit nood geboren. Milieuvergiftiging, kernbewapening, verarming in de ontwikkelingslanden en voortdurend stijgende werkloosheid zijn problemen die al lang om een nieuwe benadering vragen. Omdat de problemen met elkaar samenhangen is ook een samenhangend beleid nodig. Een aanpak die landsgrenzen overstijgt en historische tegenstellingen overbrugt. De hedendaagse politiek biedt die aanpak niet.*".

Een volstrekt eenduidige strategie hadden de deelnemers aan het Groen Platform niet. Dit bleek bij de voorbereidende onderhandelingen voor de Europese verkiezingen, eind 1983. PPR, PSP, CPN en EVP (die laatste in de rol van twijfelende waarnemer) onderhandelden, lieten allerlei namen de revue passeren (o.m.

Groen Links, een voorstel van Marten Bierman, op voorwaarde dat het Groen Platform de lijsttrekker zou leveren) samen met het Groen Platform. De inzet van de rode partijen in deze zittingen was dat zij hun kandidaten zo hoog mogelijk op de gemeenschappelijke lijst zouden krijgen, de onze dat het gezelschap als geheel een zo groen mogelijk profiel zouden krijgen.

Allebei kregen we onze zin: de PSP mocht de lijsttrekker leveren (Bram van der Lek), de naam werd Groen Progressief Akkoord en de naam van het program:

"*Kansen op overleven*". Kandidaat nr. 2 werd Herman

Verbeek (PPR), 3 Nel van Dijk (CPN) en 4 Roel van Duijn. Ik trad op als aanvoerder van de Groene Partij Nederland.

Want het Groen Platform had de onderhandelingen niet zonder splitsing overleefd. Marten Bierman, Bart Kuiper e.a., waaronder de toen sterke Limburgse Groenen, vonden het onderhandelingsresultaat niet groen genoeg en besloten zelfstandig aan de verkiezingen deel te nemen. Onder de naam Federatieve Groenen. Bij de Europese verkiezingen van 1984 haalde het Groen Progressief Akkoord 2 zetels ($\pm 6\%$). De Federatieve Groenen haalden geen zetel.[1] Maar de Federatieve Groenen behaalden wel de hoogste score uit onze geschiedenis: 1,3 %. Lijsttrekker Bart Kuiper kon tevreden zijn. Het aanstekelijke optreden van Die Grünen in de Bondsrepubliek had ook in Nederland enigzins gewerkt.

	EP'79 perc.	TK'82 perc.	EP'84 perc.	EP'84 stem.
Opkomst	57,79	80,65	50,52	5292557
CDA	35,60	29,39	30,03	1589410
PvdA	30,39	30,39	33,72	1784528
VVD	16,14	23,08	18,90	1000542
D'66	9,03	4,26	2,28	120702
SGP,RPF,GPV	3,34	4,22	5,21	275734
CPN,GPN,PPR,PSP	5,06	5,73	5,60	296293
Europese Groenen	—	—	1,27	67190
Centrumpartij	—	0,83	2,55	134847
God Met Ons	0,44	0,04	0,44	23311
Overige	—	2,06	—	—

Ik ging, met Bram, Herman en Nel naar Straatsburg, als lid van de fractiekerngroep.

Gelukkig was ik daar niet: de inhoud die het GPA gaf aan groene politiek was naar mijn zin te rood. Veel gelonk naar communistische partijen; weinig inzet voor biologische landbouw, vond ik.

Eind 1985 stapte ik uit de GPA en ook uit de PPR. ik nam het initiatief tot het Groen Platform Amsterdam, waaruit de gemeenteraadspartij Groen Amsterdam ontstond. Politieke basis was een verbond van individuen te sluiten, die zich wilden inzetten voor leefbaarheid, democratie en spiritualiteit. "*In Amsterdam komt er een paard van stal. Lang, te lang heeft hij bij gebrek aan gras binnen moeten blijven en hij heeft goeie trek. Het is de groene gedachte.*" Uit: "Manifest Groen Amsterdam", november 1985.

Nog even waren er pogingen aansluiting te zoeken bij het zich vormende Links Akkoord in Amsterdam, van CPN, PPR, PSP. Dit vond geen weerklank. De EVP wilde eerst met ons samen, maar toen Groen Amsterdam besloot dat de naam van de lijst simpleweg zou zijn "Groen Amsterdam" en niet "Groen Amsterdam/EVP" vertrok men en sloot men aan bij het Links Akkoord. Dit is een gemiste kans voor ons geweest. Te veel hebben wij ons op de betekenis van namen gefixeerd, namen die toch steeds weer bleken te veran-

deren. In 1984 was mijn boek "Voeten in de aarde" verschenen, waarin ik de overeenkomsten in het denken van Frederik van Eeden en Abraham Kuiper toonde. De politieke konsekwentie, samenwerking met progressieve christenen, zoals die in de EVP zaten, werd echter niet bereikt.

In de lente van 1986 werd de eerste groene raadszetel binnengehaald. In Amsterdam haalden we 2,1 % en dus kon ik, na tien jaar, weer raadslid worden. Map Witte werd duo, Bertram Bouthoorn en J.H. Bennik assistenten.

Twee maanden later deden de Federatieve Groenen tevergeefs mee aan de landelijke verkiezingen. Lijsttrekker was Marten Bierman. Resultaat: 0,2 %. PPR, PSP, CPN en EVP deden gescheiden aan de verkiezingen mee. De PPR bleek met drie zetels de sterkste (PSP 1, CPN 1, EVP 0).

In 1987 slaagden we erin als Groenen één zetel in de Provinciale Staten van Noord-Holland te veroveren. Het werd Arie van Genderen, die zich een jaar later liet opvolgen door Jelle Theunisz. In Gelderland en Zuid-Holland deden we ook mee, maar haalden we geen zetel.

Ondertussen was er een verschrikkelijke ruzie ontstaan met Bas de Gaay Fortman en Wouter van Dieren. Zij hadden de kas van het Groen Platform in beslag genomen met het kennelijke doel om daarmee de vorming van een links-groene partij te steunen. Wij hadden, als voorstanders van een onafhankelijke groene partij, echter gezorgd voor een meerderheid in de beslissende vergadering van dit Platform. We besloten tot het voeren van een proces tegen Bas de Gaay Fortman en Wouter van Dieren, dat jaren voortzeulde, door slechts heel weinigen begrepen werd en eindelijk in 1993 juridisch verloren werd.

In 1988 verscheen mijn boek "*Hoefslag*" over politiek en spiritualiteit. Wij bleven worstelen over de vraag wat spiritualiteit in de politiek nu precies moet inhouden. Het blijkt bijzonder moeilijk om dit als grondslag voor de politiek te definiëren, alhoewel we het erover eens waren dat het als toon gewenst is.

Nu naderde de beslissende fase. Zouden we er als onafhankelijke groenen in slagen in het parlement te komen? Zouden de kleine linkse partijen misschien toch nog een groen-achtig verbond kunnen sluiten? Het is duidelijk wat wij hoopten: wij in de Kamer, zij geen verbond of - indien toch - een rood.

Groen Amsterdam diende nu waarvoor het bedoeld was. Als een springplank tot een landelijke partij: De Groenen. Er kwamen vervroegde verkiezingen. De regering was over een milieu-onderwerp gevallen (het autokosten-forfait). Inderhaast belegden we een congres. Bij ledenreferendum werd ik tot lijsttrekker gekozen. De partij heette, nu voor het eerst De Groenen, ontstaan uit een fusie van de Federatieve Groenen en Groen Amsterdam (1988). Maar enkele maanden voor de verkiezingen, september 1989, formeerden CPN-P-

SP-PPR-EVP hun fusie onder de naam Groen Links. Er was, in de terminologie van de Kieswet, "*verwarring te duchten onder de kiezers*", nu hun naam zo leek op de onze. En ik, als lijsttrekker met een Provo-PPR-achtergrond, ook al een links image had. Wij, als groene partij met de oudste rechten, procedeerden bij de Raad van State. Het tweede, ongelukkig verlopende proces, tegen onze concurrenten.

Wij verloren dit proces, Bertram Bouthoorn (nr. 4 op de lijst) en ik begrepen dat we vanaf dat moment eigenlijk voor een verloren zaak stonden. De verwarring onder de kiezers was wel degelijk groot. Bovendien was de politieke behoefte aan een onafhankelijke groene partij onder de kiezers nu - na het ontstaan van Groen Links - aanmerkelijk kleiner. We kwamen niet verder dan 0,4 %. Geen zetel. Kandidaten nrs. 2 en 3 waren Bart Kuiper en Margje Vlasveld geweest.

Inhoudelijk hebben we wel een bijzondere inbreng gehad. Hadden we bij de voorgaande verkiezingen steeds benadrukt dat het milieu voorop moest staan, dit keer deed er ook een politieke partij mee die onomwonden stelde dat terwille van het milieu de economie moest krimpen. Die partij waren wij. Interessant was dat een aantal ekonomen, Pen en Hueting b.v. ons standpunt steunden.

Onze organisatie in het land was echter zwak. 600 leden, waarvan de bulk in de Randstad. Bondgenoten bij de milieubeweging hebben we gezocht, maar niet gekregen. Merendeels hebben die op het grootste paard gewed: Groen Links.

In 1990 behaalden we in Amsterdam twee zetels: 5,3 %. Map Witte werd raadslid, naast mij. ook in Oosterhout, waar Groen Links niet mee deed, behaalden we een zetel. Bij de Statenverkiezing van 1991 deden we in vier provincies mee (Noord-Holland, Zuid-Holland, Gelderland, Noord-Brabant), maar we behaalden slechts één zetel. Opnieuw Jelle Theunisz in Noord-Holland.

Zouden we nog kunnen terugslaan?

Veel energie spendeerden we aan een interne hervorming. De Federatieve statuten werden omgevormd tot het in democratische partijen gebruikelijke congresmodel.

We huurden een partijkantoor, dat we een jaartje later door geldgebrek moesten opgeven. De sfeer verslechterde, toen er een conflict uitbrak in de fractie in Amsterdam. Bouthoorn en ik stonden tegenover Witte en Bennik. Het bestuur van Groen Amsterdam besliste dat Witte, evenals Bennik, de fractie moest verlaten. Oorzaak van de breuk lag in de meer rechtse politieke versie van Witte, die de auto's in de binnenstad wilde houden, zich tegen energieheffingen keerde en het broeikas-effect ontkende. Daarmee is ook de kiem van groen verbond met rechtse stromingen gesmoord. Over dat laatste werd verdeeld gedacht binnen onze partij. Hein van Meeteren en Jan van der Meer dachten dat dit toch mogelijk en ook wenselijk was. Zij gaven

mij de schuld van de mislukking van deze gedachte tot dusver.

Van Meeteren en Van der Meer deelden De Groenen in als bestaande uit twee vleugels: enerzijds "*de zakelijken*" (zijzelf) en anderzijds "*de provocatieven*" (mij).

Tegen deze achtergrond trad Manuel Kneepkens als landelijk voorzitter af en stichtte de Stadspartij Rotterdam. Kirsten Kuipers volgde hem op: de jongeren de baas! (1993)

Ik zag nog twee mogelijkheden om vooruit te komen: lokaal in de gedaante van lokale groene partijen á la Groen Amsterdam, landelijk in samenwerking met GroenLinks.[2] Beide gedachten werden verworpen. De "Stadspartij Groen Amsterdam" vond niet voldoende aanhang in de ledenvergadering in Amsterdam en het samenwerkingsvoorstel van het partijbestuur van GroenLinks werd op ons congres in Amersfoort, november 1993, in een verhouding van ongeveer 60 - 40 verworpen. Een referendum over de zaak ging niet door omdat GroenLinks zich ontijdig terugtrok.

De Groenen gingen voor de derde maal onafhankelijk de verkiezingen in. Hein van Meeteren lijsttrekker, Margje Vlasveld, die door de kandidatencommissie op 2 gezet was, werd gewipt onder het motto dat zij te oud is (inderdaad, 33 jaar, de leeftijd waarop Jezus aan het kruis ging). Vervangen door een 22-jarige. Herman Verbeek, overgestapt na een rel met GroenLinks, staat op de vierde plaats.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1994 behaalden we voor het eerst ook buiten Amsterdam in provinciesteden wat zetels. In Leiden (Margje Vlasveld), in Zwolle (Peter Pot, die wel voorstander ws geweest van het verbond met GroenLinks) en in Nijmegen (René Danden). Maar in Amsterdam was het resultaat niet geweldig: 3,5 %. Slechts in Buitenveldert (bijna 10 %) en in Oud-West boekten we winst. Nu negen deelraadszetels. Oosterhout (Kees Noltée) was intussen alweer afgefallen, uit protest tegen het verdwijnen van de federatieve statuten. Noltée ging naar de Nieuwe Partij, weer een concurrent erbij.

Manuel Kneepkens haalde in Rotterdam met zijn Stadspartij wel twee zetels. Een succes. Bij de Kamerverkiezingen van 1994 haalden we 0,1 %. Geen zetel.

Roel van Duijn

[1] De aanduiding op het stembiljet was Europese Groenen.

[2] In 1992 wijzigde Groen Links haar naam in GroenLinks.

In memoriam Danny Werner (1956 - 2024)

Tot verdriet van mij en vele anderen is onlangs geheel onverwacht Danny Werner overleden.

Als ik het me goed herinner leerde ik Danny als Piraat kennen tijdens de verkiezingen voor de Stadsdeelcommissies. Zijn latere lidmaatschap van De Groenen heeft helaas veel te kort geduurd.

Tijdens de campagne voor de Tweede Kamer heeft Danny tot mijn plezier op eigen kosten bierviltjes laten drukken met een ontwerp van mij. Die bierviltjes zal ik koesteren, net als de twee elektrische gitaren die ik samen met hem heb opgeknapt.

We wensen Leontien, zijn familie en vrienden veel sterkte met hun verlies.

Tom Bakkers

Fracties De Groenen

Waterschap Amstel, Gooi en Vecht

amstelgooivecht@degroenen.nl
Matthijs Pontier, fractievoorzitter
Lot Oostveen, commissielid
Mirjam van Rijn, commissielid

De Groenen Basis Piraten

Stadsdeelcommissies Amsterdam

Nieuw-West: Reina van Zwoll

Noord: Kirsten Zimmerman

Oost: Ron Smit

West: Ronald Schönberger

Partijkalender

25 maart 2024, Gras 100

6 april 2024, 90e partijcongres

23 april 2024, kandidaatstelling Europees Parlement

6 juni 2024, verkiezing Europees Parlement

17 juni 2024, Gras 101

29 juni 2024, 91e partijcongres

Partijbestuur

Otto ter Haar, partijvoorzitter, otto@degroenen.nl

Tom Bakkers, penningmeester, tom@degroenen.nl

Raad van Commissarissen

Paul Berendsen

Branislav Plesa

Reina van Zwoll

Lot Oostveen

Lidmaatschap

Lidmaatschap € 50

Lid met minimuminkomen € 20

Abonnement Gras € 15

U wordt lid van De Groenen of abonnee van Gras door de partij te machtigen via de website http://www.degroenen.nl/lid_worden2.html

De Belastingdienst heeft De Groenen aangemerkt als een ANBI (algemeen nut beogende instelling).

Contactgegevens

Het postadres van de vereniging en congreswerkgroep vindt u bovenaan bij Gras intern. De overige contactgegevens zijn:

tel. 030-2341545

info@degroenen.nl (vereniging)

congreswerkgroep@degroenen.nl (congreswerkgroep)

Colofon

Gras is het partijorgaan van de politieke partij De Groenen. Met bijdragen van Roel van Duijn, NRC Handelsblad, Reina van Zwoll, Davor Derencinovic (EHRM), Tom Bakker, Désirée van Blitterswijk, Jamal Eddine Ryane, Marijne Beijen (Parool), Tamara Bruggeman (Rozelinks) en Otto ter Haar (eindredacteur).

ISSN ~~1572-1185~~ 2542-4661

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

